

Zalán Tibor

[illegible][illegible]

mintha egy évekkel ezelőtt abbahagyott beszélgetés fonalát vennéd fel újra. Nem véletlen, hogy Tibor annyi sikert aratott a szebbik nem körében. A rá jellemző fensőbbiséges, mégis őszinte figyelem pontosan az, amire a nők vágnak. Hogy meghódítsák őket, de azért önmaguk maradjanak, hogy felragyogjanak – hacsak egy percre is – az okosan visszafogott férfiönzés tükrében. Titokzatos erő ez, amelyet ismert és sikeresen alkalmazott Ady Endre, akinek vérbaj- és alkoholgyötörte törékeny figurájára évtizedek múltán is úgy emlékeztek az egykor ünnepelt szépasszonyok, mint az egyetlen, az igazi férfira. Zalán Tibor valószínűleg másban is, de ebben bizonyosan Ady Endre utóda. És persze – eddig erről nem sok szó esett – nagyon jó költő, olykor bántó exhibicionizmusa, avantgardista tévútjai ellenére, melyeket azóta egyébként is lehiggadás, a költői-emberi bölcsesség elérése követett. És – bár ezt várták volna tőle sokan – a zajos költői pályáról nem tért át a még zajosabb politikaira, épp ellenkezőleg – most, a rendszerváltás után fordult igazán befelé, verseiben megjelent a csend.

„Rög gurul így el,
azután csend,
azután még a visszhang csendje”

– így kezdi egyik miniatűrjét új kötetében, amelynek már a címe is – *Kívül* – mostani választott léthelyzetét jelöli.

Kívül lenni, a visszhang csendjében. Ennyi most a program. Beérkezés helyett a megérkezés. Mert a megérkezés néha azt jelenti, kívül kerülni mindenre, ami nem legbelül van.

(Szegedi Rádió, 1993)

[A Szegedi Rádió számára készült változatot a [Szeged folyóirat 1995/ július-decemberi](#) számában és a [Forrás közölte az 1996/5.](#) emlékszámban.]

Baka István [AZ IDŐ TÉRKÉPJELEI](#) c. kötetéből

A kötetben az újságcikkhez válogatott versek nem szerepelnek. Azokat Baka István a Délmagyarországban megjelent, illetve a rádióban felolvasott írásaihoz válogatta, s itt pótlólag közreadjuk őket:

[Zalán Tibor versei](#)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)